

Co-funded by
the European Union

Lokarjeva
galerija

WOMEN
ABOUT
WOMEN

RISE OF WOMEN IN WESTERN BALKANS #

Mednarodna razstava

WOMEN
ABOUT
WOMEN

9. – 30.

april 2021

Lokarjeva galerija

Prešernova 15

Ajdovščina, Slovenija

Women about women

Ženske o ženskah (Women about women, Rise of women) je mednarodni projekt s številnimi raznolikimi aktivnostmi, ki predstavljajo povezavo med likovno umetnostjo in družbeno resničnostjo. Dominira mu potujoča razstava, na kateri sodeluje po pet umetnic iz Srbije, Črne gore, Severne Makedonije, Hrvaške in Slovenije.

Fokus projekta je na ženski kot na likovnem motivu, na ženski kot ustvarjalki in kuratorki. Osvetliti želi njeno edinstvenost, njeno poslanstvo in pomen v sedanjem času.

Téme, ki postavljajo žensko v središče zanimanja, niso nekaj novega. Ženska je bila skozi zgodovino umetnosti neizčrpen vir navdiha. Skozi čas se njen položaj in vloge spreminjajo, še vedno pa ostaja nosilka življenja, kot umetnica tudi tistega posebnega, likovnega, ki se na pričujoči razstavi bujno razcveta.

O ženski lahko najgloblje in najbolj popolno razmišlja prav ona sama. Izbrane umetnice se ne predstavljajo v natančno ustvarjeni avtoportretni podobi, temveč skozi posredno izrečene, poglobljene, simbolne likovne poteze izpričujejo svojo notranjost, svoja čutenja, doživljanja, razmišljanja, svojo

tankočutno percepcijo in razkrivajo svojo filozofsko ter širšo življenjsko naravnost.

Ženske danes, vsaj v našem prostoru, enakovredno kreirajo likovni svet. Brez njih bi bil drugačen. Z njimi in zaradi njih pa ga lahko delimo na dve polobli, in sicer na žensko in moško. Ženska polobla je prostor, kjer domuje ženski duh. Svetova sta si podobna, a hkrati prežeta vsak s svojimi specifikami. Drugačnosti izvirajo iz različnih gledanj in doživljanj, s tem pa tudi različnih interpretiranj. Ženske umetnice so nežnejše in subtilnejše. Govorijo »po žensko«, o sebi, iz sebe; se razkrivajo na odkrit, senzibilen in zelo raznolik način. Ustvarjajo izrazito žensko umetnost, nežno in čutno, hkrati pa močno v svoji pristnosti in edinstvenosti.

Ustvarjanje jim je poslanstvo, izziv in odziv, ki vključuje številne dejavnike, tudi čas in prostor, socialni in kulturni utrip miljeja, v katerega so vraščene. Vsi ti vplivi zunanjega sveta se manifestirajo šele, ko globoko sežejo v posameznico, se je intimno dotaknejo, sprožijo njej lastna doživljanja, čutenja in likovno-vizualna ovrednotenja.

Vsaka umetnica na svoj način ustvarja (samo)svojo likovno podobo, vsa sno-

vanja pa v polnosti, nezadržno in svobodno prihajajo iz njih samih.

Vloga kuratorke za Slovenijo me je usmerjala k podkreptvi te raznolikosti, k selektivnemu naboru raznolikih ustvarjalk. Čeprav umetnost danes ubira najrazličnejša interpretativna pota in likovna ustvarjalna obzorja širijo novi mediji, sem se odločila, da predstavim avtorice, ki so kljub svoji mladosti izbrale klasično likovno poetiko. Plemenitijo jo z izvirnimi in domiselnimi avtorskimi rešitvami, vendar v svojem bistvu ohranjajo medijsko čistost in klasičnost. Sodelujočim slovenskim umetnicam je kljub različnostim skupno, da sledijo sebi, svoji notranji vokaciji, svoji intimi. Govorijo o videnjih, doživljanjih, občutenjih, o lastnih izkušnjah in vrednotah, o zavedanju in samozavedanju. Zaznavajo, doživljajo, čutijo in v subtilno percepcijo jemljejo svet okrog sebe ter tisti, samo posameznici lasten – notranji svet. Njihova dela so odraz globokih notranjih pogledov. So sporočilo in pogosto tudi opozorilo.

V času, ki ga živimo, okupirani od vizualnih informacij, potrebujemo umetnost, ki nam omogoča miselno, čustveno in estetsko očiščenje.

»Lepota bo rešila svet,« je zapisal ruski pisatelj F. M. Dostojevski. Umetnost je lepota, zato jo vsak čas, tudi sedanji in prihodnji, potrebuje, saj ima čudežno moč, s katero posega v širšo družbeno situacijo, žlahtni naša življenja in nas medsebojno povezuje. V Sloveniji želimo projekt *Ženske o ženskah* dodatno naglasiti s pozitivne strani, saj bomo ob osrednji razstavi, na kateri se bo predstavilo petindvajset likovnih umetnic, v spremljajočem dogajanju poudarjali lepoto ženske, njeno gracioznost, njene čare, sposobnosti, emotivnost, njeno notranjo moč in radost spoznanja – biti ženska, posebna, enkratna, neponovljiva, nepremagljiva v svoji edinstvenosti.

Anamarija Stibilj Šajn
umetnostna zgodovinarica in kuratorica

Ivana Bajcer, Hrvatska
Ispiranje, 2017, video

Tanja Balać, Severna Makedonija
Memorabilia, 2019, video

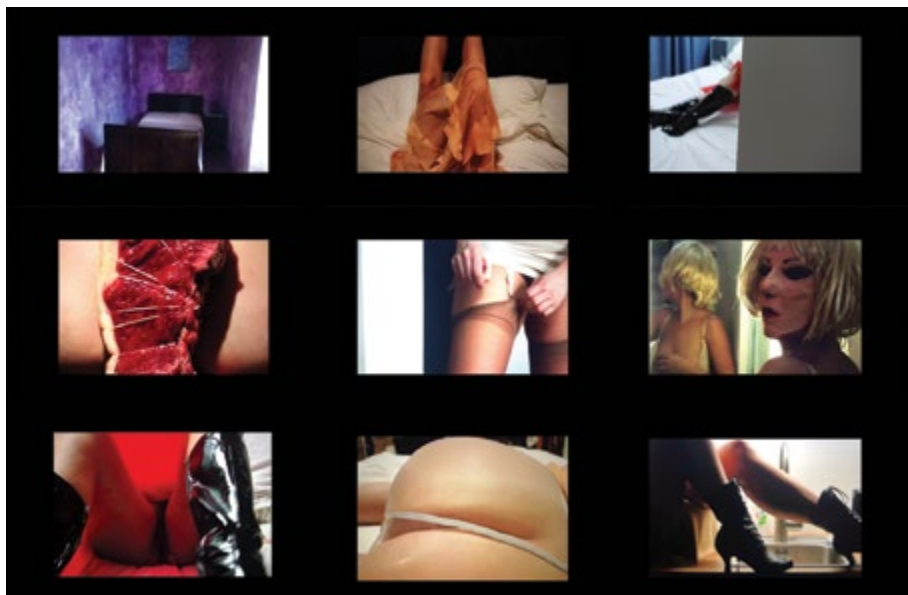

Gordana Belić, Srbija
Mother!, instalacija

Mirela Blažević, Hrvatska
Svijet, 2017, olje na platnu,
62 x 49,6 cm

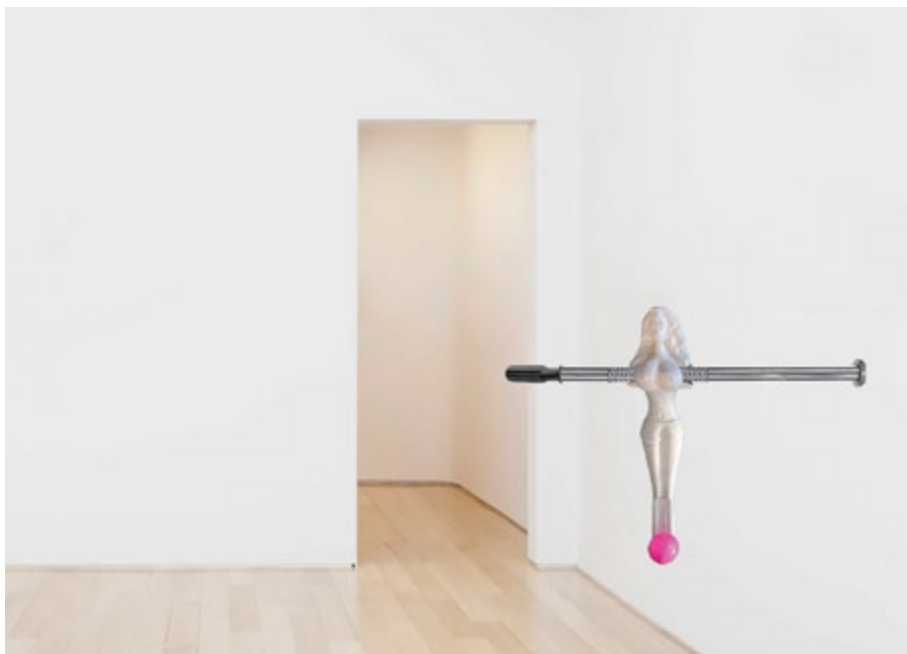
Marina Ćorić,
Hrvaška
Lace, 2010, fotografija,
30 x 30cm

Anđela Grabež, Srbija
Someone, video

Anka Gardašević, Črna Gora
Pieta, 2010, fotografija, 80 x 120 cm

Milena Jovičević, Črna Gora
Opet muške igre, 2020, les, kovina, plastika, 50 x 10 x 100 cm

Lena Kramarić, Hrvaška

Erasing rewind, 2019, mešana tehnika na platnu, 60 x 80 cm

Anja Kranjc, Slovenija

Utešanje divjine IX, 2020 akril in blago na platnu, 125 x 190 cm

Gordana Kuč, Črna Gora
Ja je neko drugi,
Cikel slik-objektov, 2017

Ana Lazarevska,
Severna Makedonija
*Device for triggering self
reflection, 2020, object*

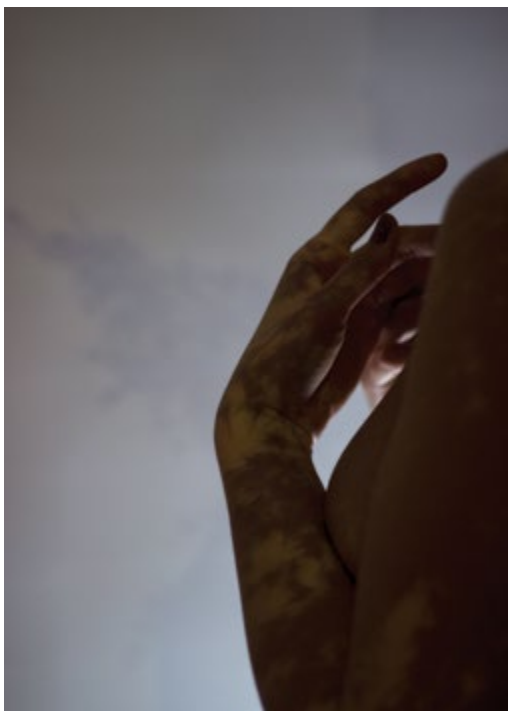
Shqipe Mehmeti, Severna Makedonija
Silence, 2018, mešana tehnika, 50 x 70 cm

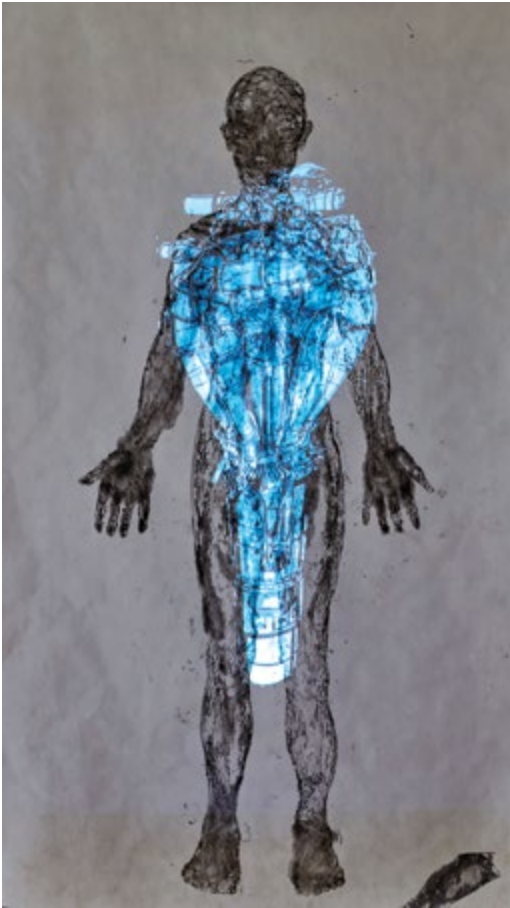
Marija Miloševska, Severna Makedonija
Ad infinitum, 2018, fotografija, 80 x 200 cm

Natalija Miladinović, Srbija
Room of loud thoughts, Self-portrait,
2020, fotografija 75 x 50 cm

Mateja Rusak, Hrvatska
Expose Yourself, 2018, fotografija
printana na platno, 70 x 50 cm

Maja Šofranac, Črna Gora
Single woman, projekcija

Meta Šolar, Slovenija
Hiding dissappearing 2, 2020, akril

Teja Tegelj, Slovenija
Our daily, 2020, video performance

Urša Toman, Slovenija
Fishes, 2016, les, 103 x 76 x 25; 91 x 34 x 15 cm

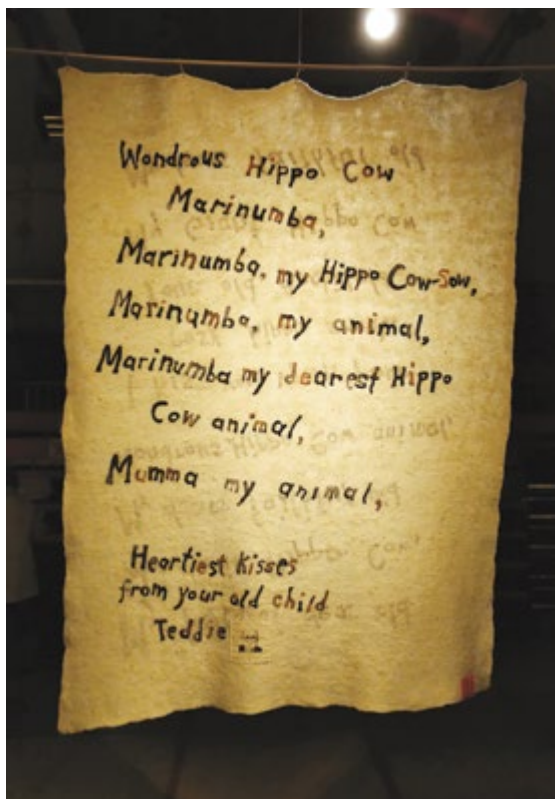

Leonora Vekić, Srbija
Portreti, 2020, bombaž, akrilno steklo

Lona Verlich, Slovenija
*Ženska v modrem -
Maternica,*
2020, 60 x 50 cm

Vesna Vesić, Srbija
Tender Things-conceptual&useful

Jovana Vujanović, Črna Gora
Orbiting, instalacija, video animacija

Hristina Zafirovska, Severna Makedonija
Woman, 2014, akril na mediapanu, objekt 50 x 100cm

ČRNA GORA

Kuratorka

Nela Gligorić (1983, Podgorica) je študij zgodovine umetnosti zaključila na Filozofski fakulteti v Beogradu. V okviru mesta Podgorica je zaposlena kot koordinatorka za kulturo. Aktivna je na področju neodvisne kulturne scene v sodelovanju z nevladnim sektorjem. Njeni dosedanjji projekti so predstavljali ženske v črnogorski umetnosti 20. stoletja, povezani pa so bili tudi s študentkami – umetnicami. Ukvarja se z multidisciplinarnimi projekti, povezanimi z družbeno-ideološkimi strategijami časa, v katerem živimo.

Anka Gardašević (1973, Nikšić) je diplomirala in magistrirala na Fakulteti likovnih umetnosti Cetinje. Trenutno je na doktorskem študiju Univerze umetnosti v Beogradu. Študijsko je bivala v Washingtonu v okviru JFDP programa US State Department na oddelku za fotografijo Univerze George Washington. Kot izredna profesorica je zaposlena na ALU Trebinje Univerze v Vzhodnem Sarajevu. Živi in ustvarja v Črni Gori ter Bosni in Hercegovini.

Fotografija govori o tem, kako je Madonna srečala gospo Čikone na sončni terasi hotela Mediteran ... in nič ni ostalo kot tu in tam kakšna fotografija, iz mladosti seveda, in nekaj nasmehov zamrznjenih na njih. Ali se tam začne ali konča?

Milena Jovičević (1976, Cetinje) je diplomirala na Fakulteti likovnih umetnosti na Cetinju leta 1999. Istega leta je je nadaljevala študij na Akademiji lepih umetnosti v Le Mansu, Francija, leta 2000 pa je nadaljevala šolanje na Ecole Nationale Supérieure Des Beaux Arts v Parizu, kjer je zaključila diplomski in podiplomski študij. Doktorirala je na Univerzi umetnosti v Beogradu. Zaposlena je na Fakulteti likovnih umetnosti na Cetinju.

Delo *Zopet moške igre* je sestavljeno iz treh skulptur, ki spominjajo na figure namiznega nogometa. Dresi, ki jih nosijo ti igralci dejansko predstavljajo stereotipe različnih žensk. Avtorica problematizira vprašanje spolov in se sklicuje na patriarhalne matrike, ki še naprej oblikujejo črnogorsko družbo.

Gordana Kuč (1970, Črna Gora) je iz slikarstva diplomirala l. 1993 na Fakulteti likovnih umetnosti na Cetinju, kjer je leta 2002 zaključila tudi magistrski študij. Od leta 1994 je članica ULCG. Poleg slikarstva in risbe se ukvarja tudi z instalacijami, objekti in kolaži. Njena dela se nahajajo v pomembnih muzejskih, galerijskih ter zasebnih zbirkah. Bila je tudi kuratorica v Centru sodobne umetnosti Črne Gore in samostojna svetovalka na Ministrstvu za kulturo Črne Gore.

Ciklus slik – objektov z naslovom *Me is someone else* je oblikovan iz belih platen na katerih se zategujejo in raztegujejo ženske mrežaste nogavice. Z njimi variira različne geometrijske oblike. Sporočilo del, ki lahko funkcionirajo tudi vsako zase, se nanaša na vprašanje identitete.

Maja Šofranac (1981, Podgorica) je zaključila dodiplomski in magistrski študij slikarstva na Fakulteti likovnih umetnosti na Cetinju. Trenutno je študentka doktorskega študija na FLU v Beogradu. Študijsko je bivala v Franciji, bila na rezidencah po Evropi in v Ameriki. Imela je več samostojnih in skupinskih razstav v Črni Gori in v tujini. Je dobitnica letne nagrade za risbo in slikarstvo FLU Cetinje, nagrade Hercegovskega zimskega salona kot tudi nagrade ULUCG za najboljšo razstavo za leto 2018. Živi in dela v Podgorici in na Cetinju.

Delo *Single woman* je multimedijsko in je sestavljeno iz video projekcije ter risbe na platnu. Govori o ženski, ki bi morala biti samostojno, svobodno, enakopravno in samozavestno bitje, brez družbeno vsiljenih vlog.

Jovana Vujanović (1986, Podgorica) je diplomirala na Fakulteti likovnih umetnosti na Cetinju, oddelek za grafično umetnost leta 2011 in prejela letno nagrado fakultete za *Slobodan crtež*. Naslednje leto se je udeležila P: 142 Artist in Residence v Berlinu. Je dobitnica nagrade za video na 39. črnogorskem likovnem salonu „13. november“ (leta 2017). Razstavlja doma in v tujini. Živi in ustvarja v Podgorici. Instalacija *Orbiting* je sestavljena iz video animacije, na kateri prikazuje svoje telo, ki kroži v smeri urinega kazalca z zvokom sekundnega tiktakanja. Avtorica se ukvarja z izkušnjo nerešljivega, nedefiniranega čakanja, pri katerem ostajata konec in rezultat negotova. Ponavljanje poudarja nesmiselnosti.

HRVAŠKA

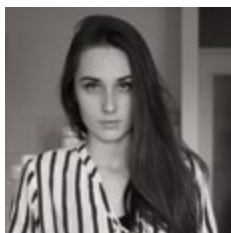
Kuratorika

Sonja Švec Španjol (1983, Zagreb) je na Filozofski fakulteti v Zagrebu diplomirala iz umetnostne zgodovine in slovaškega jezika ter muzeologije. Strokovno usposabljanje je zaključila v Ateljeju Meštrović v Zagrebu. Od leta 2013 deluje kot samostojna kuratorica in likovna kritičarka. Zasnovovala je web portal o umetnosti PerceiveArt.com, ki ga vodi in ureja. S svojimi prispevki sodeluje v različnih umetniških revijah in publikacijah. Od leta 2020 je urednica in voditeljica oddaje o kulturi in umetnosti KolibriS. V zadnjih sedmih letih je kurirala in odprla več kot 150 razstav.

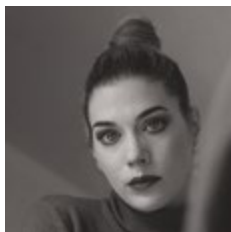
Ivana Bajcer (1993, Zabok) je zaključila Srednjo šolo za umetnost, oblikovanje, grafiko in oblačila Zabok, grafični oddelek (2012). Diplomirala je na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu, smer grafika, pri prof. Tanji Dabo. Je dobitnica mnogih pomembnih nagrad. Trenutno je asistentka na področju likovne umetnosti, smer grafika na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki.

Avtorica v videu z naslovom *Izpiranje* govori o tem, da je kot krpa upijala vse, kar je negativno in nekoristno. To je ubijalo njen notranji mir in v nekem trenutku se je odločila, da bo izprala vse to in začela znova. Krenila je na pot samozdravljenja. A duša nikoli ni popolnoma očiščena, saj je nemogoče začeti iz začetka. Misli se namreč vračajo, ostajajo v podzavesti.

Mirela Blažević (1993, Vinkovci) se je po zaključeni gimnaziji vpisala na Umetniško akademijo v Osijeku. Kot študentka je na študijski izmenjavi obiskovala Akademijo lepih umetnosti v Gdanskju pri prof. Piotru Józefowiczu. Diplomirala je l. 2018 na Akademiji za umetnost in kulturo v Osijeku in pridobila naziv magistrica poučevanja likovne kulture.

V svoji umetniški praksi prisega na figurativno slikarstvo ter se ukvarja s temo lastnega telesa, kulturne dediščine in izkušenj. Slika z naslovom *Svet* prikazuje avtoričin pogled navzdol, njen naglas pa je na vizualnem in taktilem doživljanju. Barve imajo pomembno vlogo in ideja pripada harmoniji, ki nastaja v njihovem medsebojnem delovanju. Slika govori predvsem o tem, kako doživlja svet skozi dotik, oblike in barve.

Marina Ćorić (1987, Zadar) je zaključila Srednjo šolo za tekstil, oblikovanje in uporabno umetnost v Zadru. Leta 2017 je magistrirala iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti na Širokom Brijegu Univerze v Mostarju (BiH) pri izr. prof. Dragani Nuić-Vučković. Trenutno je profesorica likovne kulture na osnovni šoli. S fotografijo se ukvarja okrog deset let. Za svoje delo je prejela že nekaj pomembnih nagrad.

Lace je monokromatska fotografija, ki sega na začetek avtoričinega fotografskega delovanja. Predstavlja težnjo po klasičnosti, enostavnosti in čistosti forme. Poskuša izraziti svoje estetske težnje, povezane z univerzalnim idealom lepote. Fotografije so projekcije tistega, kar bi avtorica želela, da je, pa ni.

Lena Kramarić (1982, Zagreb) je po Šoli uporabne umetnosti in oblikovanja (grafični oddelek) v Zagrebu študirala na tamkajšnji Akademiji likovnih umetnosti (pedagoški oddelek, smer slikarstvo) in diplomirala leta 2008. Izobraževanje nadaljuje na podiplomskem doktorskem študiju slikarstva. V letu 2020 je zaključila tudi izobraževanje za ekspresivno art terapijo. Trenutno živi in ustvarja v Dubrovniku.

Idejo za sliko *Erasing-Rewind* je našla na fotografiji, na kateri šopek rož prekriva ženski obraz. Motiv je razvijala v lastni smeri, ga razdelila v več delov in tako vzpostavila časovne dimenzije preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Vsi deli se stapljajo v središču, od koder izvira tudi naslov slike.

Mateja Rusak (1989, Varaždin) je diplomirala leta 2013 na Akademiji uporabnih umetnosti pri red. prof. Jasni Šikanji ter pridobila naziv magistrica likovne pedagogike. Do sedaj je imela sedem samostojnih razstav in sodelovala na dvajsetih skupinskih na Hrvaškem in v tujini. Je prejemnica nagrad in priznanj doma in v tujini.

Od leta 2014 je profesorica strokovnih predmetov likovne umetnosti na Srednji strokovni šoli v Varaždinu. Področja njenega delovanja so grafika, grafično oblikovanje in fotografija.

Serijske fotografije, odtisnjenih na platno, z naslovom *Expose yourself* predstavlja ženske akte, na katerih avtorica skozi fotografski medij izprašuje telo, njegovo zunanost in notranost. Golo telo je znak svobode, sporočilo pa, da je pomembno biti srečna s svojim življenjem, s svojo okolico, sprejeti samo sebe.

SEVERNA MAKEDONIJA

Kuratorika

Shqipe Mehmeti (1981, Kičevo) je diplomirala na Fakulteti za likovno umetnost v Skopju, kjer je zaključila tudi študij grafike. Od leta 2000 je sodelovala na številnih razstavah v širšem mednarodnem prostoru. V projektu *Rise of women* ima vlogo tako kuratorke kot razstavljalke. Deluje v Narodni galeriji Severne Makedonije kot konzervatorica. V letih 2013–2015 se je udeležila mednarodnega programa usposabljanja „Lokalna demokracija in socialna trajnost z vidika spola“, ki ga je organiziral Švedski mednarodni center za lokalno demokracijo.

Njeno delo *Silence* je zgodba, ki govori o tem, da so v njihovi družbi ženske in njihove potrebe še vedno tabu tema. Ljudje so še vedno zaprti v sterilne družbene okvire in ženska je prikrajšana za pravico do osebne izbire, lastnih želja, svobode govora ter celo svobode delovanja.

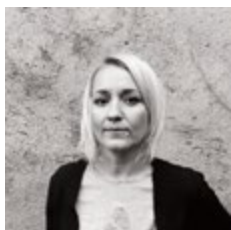
Tanja Balac (1968, Skopje) je l. 1991 diplomirala na Fakulteti za likovno umetnost v Skopju, na oddelku za slikarstvo, leta 2008 pa zaključila tudi magistrski študij. Od leta 1996 je članica Društva umetnikov Makedonije, v obdobju 2006–2013 je bila tudi njegova predsednica. Pomembni so njeni študijski obiski v tujini (Pariz 2003), udeležbe na konferencah in delavnicah. Poleg slikarstva se ukvarja tudi z instalacijami, video art projekti in umetniškimi predstavami.

Avdio-vizualno opazovanje ozračja tišine, meditativnosti, neprestano aktivne prostorsko časovne razdalje pritegne in notranje sprosti opazovalca, hkrati pa ga mami in vabi v pustolovščino svojevrstnega hedonističnega ter sentimentalnega popotovanja.

Ana Lazarevska (1987, Skopje) živi in ustvarja v Skopju. Kot vizualno umetnico jo zanima tematika zaznavanja in uporaba novih medijskih tehnologij. Ukvarja se z inštalacijami in performansami. Svoja dela predstavlja na številnih razstavah doma in v tujini. Do sedaj je sodelovala pri projektih, umetniških rezidencah in umetniških srečanjih v Severni Makedoniji, Avstriji, Franciji, na Hrvaškem in v Libanonu.

Svetlobni objekt *Which one are you?* je nastal v teh negotovih časih, ko se je morda ključno vprašati: Kdo sem jaz? S čim se poistoveti moj um? Ali sem za svoje trpljenje odgovoren tako, da se identificiram kot žrtev? So moje misli moje? Pandemija nam je pokazala, kako posameznikovo delovanje vpliva na družbeno življenje / zdravje drugih. V kakšnem svetu bi torej živeli, če bi bili posamezniki samokritični in bi najprej razmišljali o sebi, preden bi ukrepali ali se odzvali na okolico?

Marija Miloševska (1982, Skopje) se je po končanem študiju etnologije in antropologije posvetila proučevanju in oživiljanju filigranske tehnike skozi različne medije. Ustvarja na področju filigrana, dokumentarnega filma, se ukvarja s performansami in aktivno deluje v različnih projektih doma in v mednarodnem prostoru. Trenutno obiskuje magistrski program kulturnih študij na Inštitutu za družboslovne in humanistične vede v Skopju in se ukvarja z raziskovanjem kreativnih industrij ter filigranske kulture. Umetniško delo *Ad infinitum* je rezultat dveh interdisciplinarnih študij. Nenavadna povezava med filigransko tehniko in muharjenjem je predstavljena z edinstvenimi filigranskimi instalacijami, posnetimi na profesionalni fotografski ravni, kjer lahko vidimo konceptualni način "Ad infinitum" ("nadaljuj večno, brez omejitev").

Hristina Zafirovska (1983, Skopje) je po srednji umetniški šoli diplomirala iz slikarstva in grafičnega oblikovanja na Fakulteti za likovno umetnost Univerze svetega Cirila in Metoda v Skopju. Trenutno opravlja podiplomski študij grafičnega oblikovanja na Fakulteti za dizajn in multimedijske v Skopju. Od leta 2009 je članica Društva likovnih umetnikov Makedonije. Je ena izmed ustanoviteljic skupine Art I.N.S.T.I.T.U.T in ženske umetniške skupine MOMI. Aktivno deluje na raznolikih likovnih področjih. Projekt z imenom *WO-MAN* ponuja osebno kritiko naraščajočega vulgarnega izkoriščanja ženske telesne podobe v marketinški industriji. Kljub vsem deklarativno pridobljenim zakonskim pravicam, zaradi katerih so ženske in moški enaki, se vedno bolj pojavlja manipulativno izkrivljanje podob civilizacijskih dosežkov, vrednot in značilnosti, ki so pozitiven primer enakosti spolov.

SLOVENIJA

Kuratorka

Anamarija Stibilj Šajn (1965, Šempeter pri Gorici) je diplomirala iz umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Specializirala se je za moderno in sodobno umetnost. Kot samostojna kuratorka in likovna kritičarka deluje za javne in zasebne ustanove doma in v tujini. Je avtorica recenzij za številne kataloge in druge publikacije s področja likovne umetnosti ter monografskih študij. Skoraj tri desetletja se ukvarja tudi z organiziranjem in umetniškim vodenjem različnih simpozijev in likovnih delavnic.

Anja Kranjc (1982, Šempeter pri Gorici) je študirala kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je diplomirala l. 2008 in magistrirala l. 2011. Doslej je ustvarila šest javnih kiparskih postavitev. Poleg kiparstva se ukvarja še s slikarstvom, risbo, ilustracijo, keramiko in pedagoškim delom.

V središču njenega zanimanja je človeško telo. V sliki *Utelešanje divjine IX* govori o različnih psiholoških stanjih in občutenjih, o tem, da je za žensko pomembno, da ohrani svojo lastno naravo in ne družbeno vsiljene, in se usmeri v iskanje tistega duhovnega bitja, ki uteleša divjino.

Meta Šolar (1989, Radovljica) je slikarka, ki živi in ustvarja v Radovljici. Diplomirala je l. 2014 na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Razstavlja na nacionalni in mednarodni ravni. Njeno delo je prejelo nagrado Art Olympia 2019 v Tokiu na Japonskem.

Meta Šolar prikazuje ženske na popartističen način. Zakriva jih z očali, rastlinami in sadjem ter drugimi vzorci. Obdaja jih z ozadji kapljičasto nanešenih barv, z barvnimi madeži (tašistične rešitve) in s prosojnimi plastmi. Nastanejo večplastne podobe, v katerih so dvomi o krhkosti in nestabilnosti naše osebnosti.

Teja Tegelj (1981, Postojna) je študirala na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer likovna pedagogika, kjer je l. 2006 diplomirala, l. 2016 pa zaključila znanstveni magistririj. Trenutno se posveča magistrskemu študiju na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Z likovnimi razstavami se predstavlja v Sloveniji in tujini, od leta 2015 je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov.

Osrednji področji njenega ustvarjalnega izraza sta slikarstvo in risba, kjer se v zadnjem času intenzivno posveča raziskovanju koncepta utelešene kognicije. Njen videoperformans z naslovom *Naš vsakdanji* ("Our daily") pa je nastal kot neposreden odziv na tesnobnost in strah pred pomanjkanjem kruha ob izbruhu epidemije Corona virusa.

Urša Toman (1972, Ljubljana) je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani l. 1998 diplomirala iz kiparstva. Zanima jo umeščanje skulptur v naravna okolja, parke in vrtove. Poleg ustvarjanja se ukvarja z vodenjem delavnic in s pedagoško-andragoškim projekti.

Ribe so simbolno pomenljiva živalska bitja. Avtorici sta najbližje Darwino-vi ribi, stilizirani obliki fosilne ribe, ki je bila prehodna oblika med ribami in dvoživkami. Vsa ta razmišljanja so povezana tudi z žensko, razmišljujočo, kreativno in neprecenljivo tvorko biološkega razvoja.

Lona Verlich (1975, Ljubljana) je diplomirala l. 2000 na oddelku za vizualne komunikacije Akademije za likovno umetnost v Ljubljani. Istega leta je vpisala magistrski študij ilustracije in grafike in za eno leto odšla študirat v Helsinke na Finsko. Podiplomski študij je nadaljevala na ALU v Ljubljani, kjer je l. 2005 magistrirala na oddelku za oblikovanje. Skupaj z možem Davidom vodi likovno oblikovalski center Lična hiša v Ajdovščini. Njena slika iz cikla *Modre ženske poudarja vlogo ženske ter v ospredje postavlja njeno modrost in sposobnost ohranjanja harmonije življenja*. Vse to izraža na igriv in simbolen način, z likovnim in ikonografskim bogastvom.

SRBIJA

Kuratorika

Biljana Jotić (1977, Mostar) je diplomirala iz zgodovine umetnosti na Filozofski fakulteti v Beogradu. Deluje kot umetnostna zgodovinarica in samostojna kuratorika. Organizirala je okrog 30 razstav v Srbiji in regiji, tako samostojnih kot skupinskih. Piše avtorska besedila, postavlja razstave, vodi po razstavah in pripravlja pogovore z umetniki. V sodelovanju z umetniki, kolegi in institucijami, zasebnim, javnim in medijskim sektorjem predava o položaju sodobne umetnosti. Sodeluje s številnimi mladimi perspektivnimi umetniki.

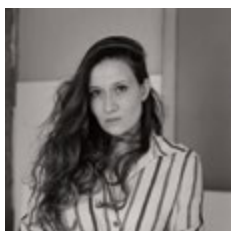
Gordana Belić (1966, Bogatić) se profesionalno ukvarja s kiparstvom in psihoterapijo. Kiparstvo je študirala na FLU v Beogradu pri prof. Mrđanu Baiću, kjer je l. 2007 tudi magistrirala. Psihologijo je študirala na Filozofski fakulteti v Beogradu, Gestalt psihoterapijo pa pri prof. Lidiji Pecotić. Trenutno je na doktorskem študiju kiparstva na FLU in na magistrskem študiju klinične psihologije na FF v Beogradu.

Njena dela raziskujejo temo identitete in občutljivosti, zlasti ljubezni, strasti in smrti. Raziskuje možnosti neposrednega, neizrekljivega komuniciranja s seboj in z drugimi skozi medij vizualne umetnosti. Odločitve o obliki, barvi, materialu, tehniki ... vse vodi njena potreba, da si razloži svoje stanje in čustva. Delo je izrazito intimno, povezano z nenadno smrtjo njene matere.

Anđela Grabež (1982, Beograd) je diplomirala na Fakulteti likovnih umetnosti v Beogradu, na oddelku za kiparstvo pri prof. Mrđanu Baiću. Magistrski študij marketinga in komunikacij pa je opravila na Fakulteti dramskih umetnosti v Beogradu. Je dobitnica prve nagrade na svetovnem tekmovanju za vizualno identiteto kampanje, ki so jo organizirali Združeni narodi leta 2012 v Riu de Jeneiru. Od leta 2011 je umetniški direktor na Radio-televiziji Srbije.

Tema videa *Someone* je zgodba o identiteti, njenih temeljnih variacijah, predstavah, možnostih in izvoru, pa tudi o skrivanju resničnosti. Video se odvija okrog odlične, narisane in naličene maske na obrazu, kot konkreten poskus spremembe ženske identitete, ki sega tudi na druge telesne dele. Montaža in vsebina posnetka je bolj v domeni kiparstva kot drame.

Natalija Miladinović (1988, Beograd) je diplomirala in magistrirala iz slikarstva na Fakulteti za uporabne umetnosti v Beogradu. Ukvarja se s slikarstvom, z risbo, fotografijo in kiparstvom. Je članica ULUS in društva Beo Art Contemporary. Od leta 2009 so bila njena dela predstavljena na številnih samostojnih in preko štiridesetih skupinskih razstavah v Srbiji, Franciji, Belgiji, Hrvaški, Avstriji, na Cipru, v Bosni in Hercegovini ter na Japonskem.

Fotografija *A room of loud thoughts – Selfportrait (Soba glasnih misli)* je slikarkina osebna zgodba. Zaradi nosečnosti je morala strogo počivati.

Ona in soba, ki je njen okvir in svoboda. Čas spraševanj, potrpljenja, upanja. Ta izkušnja ji je prinesla spoznanje, da smo ženske izjemno močne, prinašalke življenja, z neverjetno vlogo in odgovornostjo. Njena slika in njena avtoportretna fotografija oblikujeta celoto.

Leonora Vekić (1970, Beograd) je leta 1995 diplomirala na Fakulteti za uporabne umetnosti v Beogradu. Po študiju se je posvetila novim tendencam na področju ustvarjanja tapiserij ter uporabi nekonvencionalnih materialov kot so plastika, sintetika in kovine. Razmišljanja o materialu, prostoru in formi vodijo v konceptualni dialog med artefakti in svetlobnimi efekti. Je profesorica na Fakulteti za uporabne umetnosti v Beogradu. Aktivno deluje na področju tekstilne umetnosti, mode in drugih vizualnih umetnosti.

Leonora Vekić se posveča novim težnjam v tapiseriji, katerih cilj je odkriti nov ključ in način implementacije plastike, sintetike in kovin, zaradi česar je koncept umetnosti tekstila naredilo fundamentalno fluidnega.

Vesna Vesić (1975, Beograd) je diplomirala leta 2001 na Akademiji likovnih umetnosti v Beogradu. Sodelovala je na mnogih razstavah doma in v tujini, najpomembnejše pa je njeno sodelovanje na 48. Bienalu v Benetkah, v mednarodni selekciji kuratorja Harald Zemana.

Ukvarja se z videom in site-specific deli – skulpturo, inštalacijo, intervencijo v prostoru, ki nastaja kot reakcija na zatečeno stanje v arhitektonsko - zgodovinskem kontekstu.

Organizator razstave

Lokarjeva galerija
Prešernova 15, Ajdovščina

Založnik

Lokarjeva galerija

Za založnika

Vladimir Bačič

Urednica kataloga

Daša Bačič

Kuratorka razstave

Anamarija Stibilj Šajn

Koncept razstave in likovna postavitvev

Vladimir Bačič

Besedilo predgovora

Anamarija Stibilj Šajn

Priprava za tisk

Adenda d. o. o.

Tisk

GK Grafika d. o. o.

Naklada

300 izvodov

Co-funded by
the European Union

ZDSLJU
Zveza društev likovnikov Slovenije
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

